

ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ

τεύχος 1
οκτώβρης 2009

ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΤΑΞΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΙΡΗΝΗ

σήμερα

άμμο στα γρανάζια τους...

...αύριο

τα γρανάζια τους στην άμμο!

φωτό: από επίθεση μαθητών σε τμήμα κατά τη διάρκεια της εξέγερσης του Δεκέμβρη

Η *συνέλευση ενάντια στην ταξική και κοινωνική ειρήνη* είναι μια αυτοοργανωμένη, αντιεραρχική και αντιεξουσιαστική συλλογικότητα η οποία στέκεται εκθροικικά απέναντι στην εκμεταλλευτική οργάνωση της κοινωνίας και σε κάθε είδους εξουσιαστικούς θεσμούς και ιδεολογίες. Γιατί ενάντια στην ταξική και κοινωνική ειρήνη; Θεωρούμε πως η έννοια ταξική/κοινωνική ειρήνη που συνεχώς επηκαλούνται και προωθούν το κράτος, τα αφεντικά και οι φανεροί και κρυφοί υπερασπιστές αυτού του κόσμου δεν είναι παρά μια αθώα και παραπλανητική φράση για να αποκρύψει την καθημερινή βαρβαρότητα της μισθωτής σκλαβιάς, της εκπαιδευτικής χειραγώγησης και πλύσης εγκεφάλου, της τηλεοπτικής και καταναλωτικής αποκαίνωσης, της εξατομίκευσης και γενικότερα της προσπάθειας ελέγχου κάθε πτυχής της ζωής μας. Αναγνωρίζοντας την εμπόλεμη πραγματικότητα που ζούμε και θεωρώντας πως αυτοί που υφίστανται την εκμετάλλευση δεν μπορούν να έχουν τίποτα κοινό με τους εκμεταλλευτές τους, έχουμε πάρει ξεκάθαρη θέση: **με τη μεριά των από κάτω αυτού του κόσμου, σαμποτάροντας την κοινωνική συναίνεση στους εξουσιαστικούς σχεδιασμούς κι επιδιώκοντας την καταστροφή κάθε είδους εξουσίας.**

Σε αυτά τα πλαίσια εντάσσεται και η έκδοση αυτού του εντύπου το οποίο φέρει το όνομα ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ. Ανέκαθεν τα οδοφράγματα χρησιμοποιούνταν από τους εξεγερμένους αφενός για να εμποδίζουν την επέλαση του εκθροού και *αφετέρου* ως ορμητήρια για νέες επιθέσεις εναντίον του. Οδοφράγια λοιπόν, για να φτιάξουμε γερές θέσεις άμυνας απέναντι στην όλο και εντεινόμενη επίθεση του κράτους και των αφεντικών στα μυαλά μας και τις ζωές μας και να ανιχνεύσουμε τους τρόπους να τους επτεθούμε για να απαλλαγούμε από αυτούς.

Μπορείτε να μας βρείτε στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο ΑΝΑΤΟΠΙΑ (μπτρ.παρθενίου 16 - τέρμα αγ.νικολάου αριστερά) κάθε Πέμπτη 19.00-22.00 όπου θα βρείτε και έντυπα του αραρχικού, αυτόνομου και αντιεξουσιαστικού χώρου καθώς και δανειστικά βιβλιοθήκη. Επίσης μπορείτε να επισκεφτείτε την ηλεκτρονική διεύθυνση <http://anatopia.wordpress.com>. ΤΟ: 1113, ΤΚ:26001, κεντρικό ταχυδρομείο πάτρας με την ένδειξη "για οδόφραγμα" e-mail: odofragma09@gmail.com

Με αφορμή τις τελευταίες "συνταρακτικές αποκαλύψεις για τις βαρβαρότητες των τουρκοκυπρίων"

1) Αρχικά στην Κύπρο το '74 έγινε πόλεμος. Στις 21/11/2002 στην εφημερίδα Ποντίκι ο Β. Λυσοσαρίδης, ελληνοκύπριος σοσιαλπατριώτης πολιτικός, επ' αφορμής της απόρριψης του σχεδίου Ανάν δηλώνει: "Το ότι χάσαμε τον πόλεμο δε σημαίνει ότι θα δεχτούμε κατάπτωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων".

ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ, ΚΥΠΡΟΣ
Ο ΕΧΘΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ

Μιλάνε λοιπόν ανοικτά, 28 χρόνια μετά, για πόλεμο μεταξύ Ελλάδας - Τουρκίας και όχι για μονομερή εισβολή του Αττίλα ως απάντηση στο και καλά προδοτικό πραξικόπημα του Σαμψών (οργανωμένο πολιτικά και στρατιωτικά από την Ελλάδα). Και αυτό έχει τη σημασία του. Διότι σε έναν πόλεμο υπάρχουν 2 πλευρές που κάνουν εθνοκάθαρση στα προσαρτημένα εδάφη, δύο πλευρές που μακελεύουν, δύο πλευρές που προβαίνουν σε βιαιότητες κοκ.

Έτσι λοιπόν και επ' αφορμής των ανακαλύψεων ελληνοκυπριακών μαζικών ταφών, να θυμίσουμε και εμείς το χωριό Μάραθα (ομαδικός τάφος 84 τουρκοκυπρίων) καθώς και τα χωριά Μαθιάτι, Άγιος Βασίλειος, Κουμοάλ τα οποία δέχτηκαν την επίθεση ελληνοκυπρίων παραστρατιωτικών με αρχηγό τον Σαμψών γνωστό και ως "κατακτητή της Ομορφίτας" από τη μεγαλύτερη γνωστή επίθεση που έγινε στο ομώνυμο προάστιο της Λευκωσίας, όπου κατοικούσαν 5.000 τουρκοκύπριοι και καταστράφηκε ολοσχερώς. Αναγκάζοντας όσους από τους κατοίκους δε σφαγιάστηκαν και δεν πιάστηκαν αιχμάλωτοι να φύγουν προς τα βορειότερα τμήματα του νησιού. Αλλά και εκεί η κατάσταση δεν ήταν καλύτερη αφού από το 1963 ήδη παράλληλα με τις στρατιωτικές επιχειρήσεις είχε ξεκινήσει και ο οικονομικός αποκλεισμός των τουρκοκυπρίων από την εμπορική ζωή του νησιού την οποία κατείχαν ως επί το πλείστον οι ελληνοκύπριοι.

2) Σύμφωνα με το δημοκράτη σοσιαλπατριώτη Λυσοσαρίδη "χάσαμε τον πόλεμο..." Και ακριβώς έτσι είναι γιατί τον χάσανε όλοι μαζί. Δημοκράτες και κοινωνικοί. Γιατί είναι γεγονός πως ο ελληνικός ιμπεριαλισμός στο θέμα της Κύπρου έχει αλλάξει αρκετές φορές τακτική αλλά ο τελικός στόχος παραμένει ίδιος

και διαχρονικός. Από τη μετεμφυλιακή δημοκρατία και τη κούντα ως και τις κυβερνήσεις της μεταπολίτευσης στόχος είναι η προσάρτηση (ή ο έλεγχος) όσο το δυνατόν μεγαλύτερου κομματιού από το κυπριακό έδαφος με όσο το δυνατόν λιγότερες παραχωρήσεις στην Τουρκία. Η διακύμανση της έντασης με την όποια ο ελληνικός ιμπεριαλισμός έστρεφε τα νύχια του στην Κύπρο είχε να κάνει τόσο με τις εκάστοτε διακρατικές σχέσεις των τριών κρατών όσο και με την κατάσταση στο εσωτερικό τους.

3) Ένα από τα πολλά που διδάσκει η ανάγνωση της κυπριακής ιστορίας είναι πως απαραίτητο όπλο

ΚΥΠΡΟ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ ΡΑΠΤΕΖΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ

στη φαρέτρα ενός κράτους που θέλει να επεκταθεί είναι η εθνική ενότητα στο εσωτερικό του. Και αυτό γιατί όταν οι προλετάριοι -που αποτελούν το κρέας στα κανόνια εν καιρώ πολέμου- πέφτουν στην παγίδα της εθνικής ενό-

τητας τότε ταυτίζουν τα συμφέροντά τους με αυτά των αφεντικών τους υπό τις έννοιες της πατρίδας και του έθνους, στρέφοντας τελικά τα όπλα τους ενάντια στα ταξικά τους αδέρφια.

Αντίθετα όταν οι προλετάριοι ενώνονται υπό το κοινό συμφέρον της τάξης τους αμφισβητώντας την κυρίαρχη προπαγάνδα, τότε όχι μόνο δε συντελούν στα σχέδια των αφεντικών τους αλλά γίνονται και ιδιαίτερα επικίνδυνοι για αυτούς. Και η κυπριακή ιστορία είχε και τέτοιες ωραίες στιγμές...

Ελληνοκύπριος και τουρκοκύπριος εργάτης που κατάλαβαν πως η εθνική ενότητα είναι μια παγίδα και πως μόνος εχθρός είναι τα αφεντικά και οι λακέδες τους (εδώ οι απεργοσπάστες).

1948. Ελληνοκύπριοι και τουρκοκύπριοι διαδηλώνουν ενωμένοι κάτω από τη σημαία της παγκόσμιας επανάστασης ενάντια σε ελληνοκυπριακά και τουρκοκυπριακά αφεντικά.

Άλλο ένα κύκλωμα καταναγκαστικής πορνείας “εξαρθρώθηκε” στα μέσα Ιούλη στο οποίο συμμετείχαν γύρω στα 30 άτομα (5 εκ των οποίων -τι άλλο;- μπάτσοι). Δε μπορούμε να ξέρουμε τι εσωτερικά ξεκαθαρίσματα λογαριασμών παίζουν κάθε φορά που γίνεται κάτι τέτοιο, αλλά είμαστε αρκετά κακοπροαίρετοι για να δεχτούμε το παραμύθι πως “το καλό κράτος πολεμάει τους κακούς εγκληματίες”. Κι αυτό γιατί μιλάμε για μια δομή στην οποία εμπλέκεται ένας τεράστιος αριθμός ανθρώπων και **δε γίνεται να υπάρχει τέτοια δομή οργανωμένου εγκλήματος που να εργάζεται τόσο συστηματικά χωρίς την προστασία, κάλυψη, συνεργασία (ή έστω ανοχή) του κράτους (1)** -το οποίο μάλλον έχει καταλάβει πως είναι πιο κερδοφόρο να είναι συνεργάτης (αν όχι διαχειριστής) παρά τιμωρός της παράνομης οικονομίας.

Όμως αν αυτοί που εξωθούν τόσες γυναίκες στη δουλεία είναι καθάρματα, όλοι αυτοί που πληρώνουν τους νταβάδες-δουλεμπόρους για να βιάσουν σκλαβωμένες γυναίκες μήπως είναι καλύτεροι; Γιατί περί αυτού πρόκειται. Για νόμιμους πληρωμένους βιασμούς. Και στην τελική, αν δεν υπήρχε τόσο μεγάλη ζήτηση για βιασμούς (2) δε θα υπήρχε τόσο μεγάλη προσφορά. Απλά καπιταλιστικά μαθηματικά. Έτσι πέρα από τα μεγάλα κυκλώματα ο καθένας που είχε λίγα κονέ και καθόλου ενδοιασμούς μπορούσε να βγάλει τρελά φράγκα και μάλιστα χωρίς κόστος (3).

Τα παραπάνω συμπληρώνουν γυναικείες απόψεις όπως “οι ρωσίδες μάς κλέβουν τους άντρες” αντιστρέφοντας πλήρως τους ρόλους θύτη-θύματος (συντηρώντας το σεξιστικό μύθο του “εξαπατημένου άντρα” από την “καπάτσα γυναίκα”) εκεί που θα περίμενε κανείς μια στοιχειώδη γυναικεία αλληλεγγύη. Όπως και η διάχυτη ρατσιστική και σεξιστική καφρίλα που

μια αθώα και ουδέτερη λέξη για να περιγράψει τους μαζικούς βιασμούς μεταναστριών στις διάσπαρτες σεξουαλικές φυλακές

trafficking

θα βιαστεί να πει πως “τα θέλει ο κώλος τους”. Όλοι αυτοί δεν κάνουν τίποτα άλλο απ’ το **να νομιμοποιούν κοινωνικά τους βιασμούς και να είναι συνένοχοι σε αυτούς.**

Η καταναγκαστική πορνεία είναι η πιο κάφρικη εκδοχή του δόγματος “πάτα επί πτωμάτων προκειμένου να περνάς καλά” το οποίο είναι **διάχυτο κοινωνικά και φυσικά σπονσοράρεται και από τα πάνω** αφού διαρρηγνύει κάθε έννοια αλληλεγγύης μεταξύ των καταπιεσμένων. Το “γαμώ σχεδόν τσάμπα φυλακισμένες γυναίκες” έχει άμεση σχέση με έναν ευρύτερο κοινωνικό κανιβαλισμό που προσπαθεί να κερδίσει έδαφος. Και το ότι οι βιαστές μπορεί να είναι και αυτοί προλετάριοι ή καταπιεσμένοι δεν κάνει τις πράξεις τους λιγότερο σικαμένες. Ο καθενάς ας διαλέξει στρατόπεδο: **ή με τον κοινωνικό κανιβαλισμό ή με την αλληλεγγύη** (η αδιαφορία που βρίσκεται στο ενδιαμέσο συνηγορεί υπέρ του πρώτου), **ή με τους εκμεταλλευτές (κάθε είδους) ή με αυτούς που υφίστανται την εκμετάλλευση.**

(1) Χαρακτηριστικά η ταρίφα των μπάτσων στο κύκλωμα ήταν 3200 ευρώ το μήνα από ένα μόνο μαγαζί όπως προκύπτει από διάλογο “προβληματισμένων νταβάδων”: “Οι καλύψεις το μήνα είναι 3200... 700 ευρώ το μήνα η Υποδιεύθυνση, 500 το Αλλοδαπών και 2.000 το Ηθών”.

(2) Η μεγάλη ζήτηση φαίνεται κι απ’ το ότι η καταναγκαστική πορνεία είναι η τρίτη αποδοτικότερη μπίτζνα του παράνομου κεφαλαίου μετά το εμπόριο ναρκωτικών και όπλων. Μια κοπέλα απ’ την τελευταία αυτή υπόθεση κατέθεσε πως την ανάγκαζαν να δέχεται έως και **60 πελάτες τη μέρα**, ενώ πια το κάθε κωλοχώρι έχει αποκτήσει το κωλόμπαρό του και η αντρική επαρχιώτικη βαρβατίλα μπορεί να εκτονώνεται στα κορμιά των μεταναστριών και ν’ αφήσει πίσω τις κατσίκες.

(3) Από τους ελάχιστους νταβάδες που έχουν δικαστεί ακόμα πιο λίγοι έχουν καταδικαστεί σε ποινή πάνω από κάτι μήνες και κανά πρόστιμο (κι αυτοί μόνο όταν οι μπάτσοι θέλαν να παρουσιάσουν έργο και να ξαναμοιράσουν την τράπουλα). *Όχι πως περιμέναμε και κάτι άλλο.*

“Βρήκα μια αγγελία από εφημερίδα, ζήτησα πληροφορίες και μου είπαν ότι μπορούσα να έρθω στην Ελλάδα και να εργαστώ σε δασκάλα χορού που ήταν και το αντικείμενο των σπουδών μου. Δε γνώριζα τίποτα για το τί γινόταν εδώ. Οι κοπέλες που γύριζαν πίσω βλέπετε δε μιλούσαν ποτέ για το τι είχαν

περάσει εξαιτίας του φόβου της μαφίας...μας επιβίβασαν σε μικρά λεωφορεία και μας πήγαν στην Κόρινθο. Εκεί μας αφαίρεσαν τα διαβατήρια και τότε

κατάλαβα ότι είχα μπλέξει άσχημα. Δε μπορούσα όμως να κάνω κάτι. Από εκεί με μετέφεραν μαζί με 3-4 κοπέλες στην Αμαλιάδα στο μπαρ του Μπριστογιάννη, όπου μας είχε κλειδωμένες σ' ένα δωμάτιο με κάγκελα.”

Τα παραπάνω λόγια είναι της Όλγας Μπ. απ' την Ουκρανία και είναι μια καλή απάντηση στους ηλίθιους που νομίζουν πως οι κοπέλες έρχονται εδώ με τη θέλησή τους και ξέρουν τι συμβαίνει. Όσο γι' αυτούς που με την περισσή βλακεία του πρωτοκοσμικού βολεμένου θα βιαστούν να πουν “ας κάθονταν σ' αυγά τους”, ας σκεφτούν πως η οικονομική κατάρρευση του ανατολικού μπλοκ δεν τους άφησε αρκετές επιλογές. Έδωσε όμως αρκετές ευκαιρίες σε πολλά ντόπια καθάρματα να κάνουν πλιάτσικο στις ζωές των μεταναστριών. Για την ιστορία να πούμε πως η Όλγα αρνήθηκε να δουλέψει ως πόρνη και γι' αυτό ανέλαβε να τη “συνετίσει” ο μπάτσος Μπρικόλιας (υπεύθυνος του Αλλοδαπών Αμαλιάδας) βιάζοντάς την. Τελικά κατάφερε να δραπέτεύσει από το νταβατζή της κι έκανε μήνυση στο μπάτσο-βιαστή της, αλλά το δικαστήριο φρόντισε “να τη βιάσει δεύτερη φορά” (όπως είπε κι η ίδια) αθλώνοντας τον μπάτσο (ο οποίος υπηρετεί μα κανονικά). Πάντως δεν είναι όλοι οι βιαστές μπάτσοι. Υπάρχουν κι ένα εκατομμύριο πελάτες που κάνουν το ίδιο.

“Ελληνική φρεγάτα απέτρεψε πειρατεία. Σε νηοψία σκάφους πειρατών και στη σύλληψή τους συμμετείχε η ελληνική φρεγάτα Ναυαρίνο, η οποία επιχειρεί στον κόλπο του Άντεν, στο πλαίσιο αποστολής του ΝΑΤΟ.” (πηγή: τα νέα, 14-8-2009)

Αυτοί οι περίφημοι πειρατές στη Σομαλία όπως μαθαίνουμε απ' τα media είναι κάτι τρομακτικοί τύποι με όπλα που απαγάγουν πλοία, ζητάνε λύτρα και τρομοκρατούν γενικά το Δυτικό κόσμο. Βέβαια σχεδόν κανείς δεν αναφέρει για ποιο λόγο γίνεται αυτό.

Στα πλούσια σε ψάρια νερά της Σομαλίας εδώ και χρόνια αλιευτικά απ' το Δυτικό κόσμο (ανάμεσά τους και ελληνικά) **λεπλατούν συστηματικά** το θαλάσσιο πλούτο της χώρας, κλέβοντας έτσι στην ουσία το κυριότερο μέσο επιβίωσης των ντόπιων. Και όχι μόνο αυτό. Οι ίδιες οι θάλασσες έχουν μετατραπεί σε έναν **απέραντο σκουπιδότοπο τοξικών αποβλήτων** που μεταφέρονται απ' τα δυτικά κράτη σκορπώντας φυσικά το θάνατο.

Έτσι αυτοί οι φοβεροί και τρομεροί πειρατές δεν είναι τίποτα άλλο από απελπισμένους ψαράδες που μην αντέχοντας άλλο πήραν την κατάσταση στα χέρια τους **προσπαθώντας να πάρουν πίσω κάποια από αυτά που τους κλέβουν**. Από την άλλη υπάρχουν οι ελληνικές (και όχι μόνο) φρεγάτες του πολεμικού ναυτικού που επιχειρούν ηρωικά στην περιοχή **διασφαλίζοντας ότι η οικονομική λεπλασία και ο περιβαλλοντικός θάνατος θα διαιωνιστούν**.

Με αφορμή τα παραπάνω θα θέλαμε να ξέρουμε τι υποστηρίζουν αυτοί που συνεχώς λένε “δεν έχω πρόβλημα μαζί τους αλλά τι φταίω εγώ να έρχονται εδώ;” και δε θέλουν μετανάστες στη γειτονιά τους. **Δεν το λένε στα ίσα αλλά αυτό που ουσιαστικά θέλουν είναι να μείνουν και να ψοφήσουν εκεί!** Στη Σομαλία, στο Αφγανιστάν και αλλού... Γιατί τα αποτελέσματα του πολέμου, της εξαθλίωσης, της καταστροφής του περιβάλλοντος και τόσα άλλα δεινά που αυτό το σύστημα εξασφαλίζει για κάποιες γωνιές του πλανήτη (και τα δυτικά κράτη κάθε άλλο παρά αμέτοχα είναι σε αυτό) αναπόφευκτα θα παράγουν ανθρώπους που αναγκάζονται να φύγουν κακήν κακώς απ' τον τόπο τους προκειμένου να επιβιώσουν και να αναζητήσουν καλύτερες συνθήκες. Οπότε το να διαμαρτύρεται κάποιος επειδή αυτοί καταλήγουν στη γειτονιά του είναι τουλάχιστον εγκληματικό. **Γι' αυτό όσοι πραγματικά δεν έχουν πρόβλημα με τους μετανάστες (και θέλουν να γίνουν ελάχιστα πειστικοί) ας πολεμήσουν τις αιτίες που τους αναγκάζουν να γίνουν μετανάστες ή ας βγάλουν το σκασμό.**

σομαλοί πειρατές επί το έργον

Η σκληρή αντιμεταναστευτική νομοθεσία Μπερλουσκόνι απειλεί όμως την ιταλική κοινωνία με έλλειψη οικιακών βοηθών που θα αναλάβουν τους Ιταλούς υπερήλικες. Για το λόγο αυτό, όπως αποκαλύπτει η γαλλική "Le Monde", ο μεταναστευτικός νόμος εξοπλίσθηκε με τροπολογία που προβλέπει την αυτόματη νομιμοποίηση 300.000 μεταναστών που εξυπηρετούν τις ανάγκες ηλικιωμένων Ιταλών. (πηγή: καθημερινή, 6-8-2009)

Το παραπάνω δημοσίευμα δείχνει ξεκάθαρα πως αντιλαμβάνονται τα ανεπτυγμένα καπιταλιστικά κράτη τους μετανάστες. **Ως δούλους** που πρέπει να υπηρετούν τα μικρά και μεγάλα αφεντικά, ως κάποιους που θα γίνονται δεκτοί μόνο όσοι και για όσο τους χρειάζονται για να τους ξεζουμίσουν. Οι περισσευούμενοι θα στοιβάζονται σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, θα απελαύνονται, θα δολοφονούνται. Φυσικά τα ελληνικά αφεντικά δε θα μπορούσαν να μη στηρίζουν και να προωθούν την παραπάνω λογική. 20 χρόνια λεηλασίας των μεταναστών από τα ντόπια καθάρματα το έχει αποδείξει περίτρανα. Έτσι δε μας παραξένεψαν καθόλου οι παρακάτω δηλώσεις του προέδρου της πανελληνίας ένωσης κτηνοτρόφων σχετικά με τους μετανάστες βοσκούς που έχουν στη δούλεψή τους και ζητούν από το κράτος να τους νομιμοποιήσει: **"Ζητάμε από τις αρχές να δείξουν κατανόηση, ανοχή, αντί να κάνουν επιχειρήσεις "σκούπα" στις στάνες και τα μαντριά και να τους μαζεύουν. Οι άνθρωποι αυτοί δουλεύουν όλο το εικοσιτετράωρο, είναι σαν να βρίσκονται σε αγροτικές φυλακές. Ας τους αφήσουν να προσφέρουν. Αν τους απελάσουν, μένουμε χωρίς φύλακες στα κοπάδια και θα τα φάνε οι λύκοι. Οι δικοί μας δεν ενδιαφέρονται. Δεν βρίσκουμε έλληνα βοσκό ούτε για μια ώρα ανάγκης... Ο μισθός κυμαίνεται από εφτακόσια έως οχτακόσια ευρώ, συν φαγητό και κατάλυμα"** (ο τονισμός δικός μας). Όπως μπορεί να δει ο καθένας, δεν είναι από κάποιο ανθρωπιστικό αντιρατσισμό που τα αφεντικά-κτηνοτρόφοι ζητούν τη νομιμοποίηση των μεταναστών, καθώς αν δεν είχαν ανάγκη για εργάτες σε μια απ' τις πιο σκληρές

δουλειές, με απάνθρωπα ωράρια (σχεδόν όλη μέρα!) και μόλις 700 ευρώ το μήνα, παίζει να οργανωναν και κανά πογκρόμ εναντίον τους (τι να κάνουμε, η μόνη ιδεολογία των αφεντικών είναι το συμφέρον τους).

Για να τελειώνουμε, το επιχείρημα "να μπαίνουν όσοι μετανάστες αντέχει η εθνική οικονομία" είναι λογικό να προωθείται από τα αφεντικά αλλά επιεικώς απαράδεκτο να γίνεται δεκτό και να αναπαράγεται απ' τους εκμεταλλεζόμενους. Κι αυτό γιατί *πρώτον* έτσι καταλήγουν να σκέφτονται πώς θα πάει μπροστά η εθνική οικονομία και να ταυτίζονται με τα αφεντικά τους μπας και τους πετάξουν κανά ψίκουλο απ' τα υπέρογκα κέρδη που βγάζουν, και *δεύτερον* γιατί στη θέση της ταξικής αλληλεγγύης και της σύγκρουσης με τους εκμεταλλεζόμενους επικρατεί η συνεργασία μαζί τους και η επίθεση στους μετανάστες και σε όποιον θεωρούν πως βρίσκεται σε χειρότερη θέση από τους ίδιους. **Το να σκεφτόμαστε σαν αφεντικά (δηλαδή να έχουμε κοινή ιδεολογία, οράματα, σχέδια και συμπεριφορές με αυτά) και να τρωγόμαστε μεταξύ μας οι από κάτω αυτού του κόσμου είναι η μεγαλύτερη νίκη που μπορούμε να προσφέρουμε σε αυτούς που ζουν απ' την εκμετάλλευσή μας. Γι' αυτό...**

**“ΕΛΛΗΝΕΣ” ΚΑΙ “ΞΕΝΟΙ” ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΝΩΜΕΝΟΙ
ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ**

Πάνω από ένας χρόνος έχει περάσει από τότε που ήρθαν στο φως της δημοσιότητας οι άθλιες συνθήκες διαβίωσης

νέα μανωλάδα: η εξαίρεση ή ο κανόνας;

και η εκμετάλλευση εκατοντάδων μεταναστών εργατών στη Μανωλάδα Ηλείας. Τίποτα δε φαίνεται να έχει αλλάξει παρ' όλα αυτά στα τέλη Ιουνίου της φετινής χρονιάς. Δύο κτηνοτρόφοι, αφού χρονοκόπησαν και βασάνισαν μετανάστες, στη συνέχεια τούς έδεσαν σε δίκυκλο και τους έσυραν στο κέντρο του χωριού για παραδειγματισμό, επειδή το τελευταίο δεκαήμερο τούς υποπεύονταν (χωρίς καθόλου στοιχεία) πως είχαν αφαιρέσει αιγοπρόβατα από το αγρόκτημά τους. **Σαν να μην έφτανε αυτό, το κράτος ήρθε να επικυρώσει αυτήν τους την πράξη αφού με δικαστική απόφαση οι ρατσιστές αντιμετώπισαν πλημμελήματα ενώ οι μετανάστες κακουργήματα!**

Στην περίοδο του καλοκαιριού το κράτος ακολούθησε συγκεκριμένη γραμμή, δείχνοντας μηδενική ανοχή στη λαθρομετανάστευση (και όχι μόνο). Μέσα από πογκρόμ, επιχειρήσεις "σκούπα", την κατεδάφιση του καταυλισμού στην Πάτρα στην Ηρώων Πολυτεχνείου, εκκενώσεις κτιρίων όπως το παλιό Εφετείο στην Αθήνα κ.τ.λ., εκατοντάδες μετανάστες είτε αιχμαλωτίστηκαν σε κέντρα φιλοξενίας-φυλακές είτε απελάθηκαν στις χώρες προέλευσής τους. Παρ' όλα αυτά, όσοι απ' αυτούς θεωρούνται χρήσιμοι για τις χαμαλοδουλειές του ελληνικού κράτους, παρέμειναν στη χώρα ζώντας σε άθλιες συνθήκες. Πολλοί συνεχίζουν να σκοτώνονται καθημερινά προσπαθώντας να περάσουν τα σύνορα της Ευρώπης-φρούριο. Μέσα απ' τις παραπάνω δράσεις, το κράτος δημιούργησε στα πρόσωπα των

μεταναστών έναν εικονικό εκθρό που μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας αποδέχτηκε ως τέτοιο.

Συμπληρωματικά με τα παραπάνω

είναι και τα Μ.Μ.Ε. τα οποία αλληλεπιδρώντας με ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας, φροντίζουν να εξαπλώνουν ένα κλίμα ανέξοδου και καθόλου επικίνδυνου για την εξουσία αντιρατσισμού στοχοποιώντας ακραίες συμπεριφορές και μόνο. Έτσι εύκολα καταδικάζουν μια βάρβαρη και

ρατσιστική πράξη σαν αυτή της Μανωλάδας, αλλά ευνοούν το διάχυτο καθημερινό θεσμικό και κοινωνικό ρατσισμό και τις αιτίες που τον γεννούν. Τέτοια σκηνικά, παρουσιάζονται ως απάνθρωπες εξαιρέσεις σ' έναν ανθρωπιστικό κανόνα και λειτουργούν απενοχοποιητικά για πιο "ήπιες" ρατσιστικές καταστάσεις όπως η αυστηρότερη αστυνόμευση στα σύνορα, η γραφειοκρατική ταλαιπωρία, τα άθλια μεροκάματα, η μαύρη εργασία κ.ο.κ., που έχουν γίνει συνήθεια και δεν απασχολούν πια σχεδόν κανέναν.

Η κρατική πολιτική που είναι άμεσα συνδεδεμένη με όλη αυτήν την προπαγάνδα λειτουργεί καταλυτικά και απενοχοποιητικά προς κάθε είδους ρατσιστική αντιμετώπιση. Σε τέτοια σκηνικά δεν περιμένουμε το κράτος να

καταδικάσει τους ρατσιστές τη στιγμή που και αυτό γεννάει τέτοιες συμπεριφορές.

Απάντηση σε αυτές τις συμπεριφορές είναι η επίθεση σε κάθε πλαστό διαχωρισμό "ντόπιων" και "ξένων" εργατών.

Η φωτογραφία είναι από τις κινητοποιήσεις των μεταναστών εργατών στη Νέα Μανωλάδα Ηλείας, οι οποίοι τον Απρίλη του 2008 οργάνωσαν απεργία ζητώντας αύξηση και καλύτερες συνθήκες εργασίας. Κι όλα αυτά απηφώντας την τρομοκρατία των ντόπιων αφεντικών και των λακέδων τους, οι οποίοι απάντησαν με προπηλακισμούς, απειλές κι εκβιασμούς. Δείχνοντας πως οι μετανάστες δεν είναι οι κακομοίρηδες που ζητούν τον οίκτο μας αλλά μπορούν να διεκδικούν δυναμικά την αξιοπρέπιά τους απέναντι στους κάθε είδους εκμεταλλευτές τους. Το μόνο που χρειάζονται είναι η αλληλεγγύη μας.

